

- не забезпечує виробництва соціально-необхідних товарів за низькими цінами;
- схильний до нестабільного розвитку з притаманним йому загостренням соціальної напруженості у суспільстві та розвитком інфляційних процесів.

Держава може виконувати свої функції впливу на економіку прямо (через фінансування розвитку державного сектора, науки, культури, освіти, соціального захисту населення) або непрямо (через систему правових та економічних регуляторів, надаючи їм можливість орієнтувати діяльність господарських суб'єктів і окремих громадян на досягнення цілей і пріоритетів соціально-економічної політики). За допомогою правових регуляторів держава встановлює "правила гри" на ринку, а через систему економічних регуляторів-цілеспрямовано "настроює" ринковий механізм, щоб на його основі стимулювати або стримувати ділову активність у раціональних рамках.

Про необхідність державного регулювання економіки говорить весь світовий досвід. Держава через свою особливу роль у суспільстві за всіх часів тією чи іншою мірою втручалася в економічні процеси. Але спочатку це втручання було зумовлене її власним виникненням і необхідністю, що випливає з цього факту, вилучення на свою користь певної частини суспільного продукту для утримання державної машини: апарату чиновників, державної влади, армії, поліції, судів та ін. Таке вилучення і перерозподіл вимагали від держави створення відповідного законодавства, яке б стояло на сторожі державних інтересів і визначало обов'язки усіх членів суспільства. Зазначені суто утриманські інтереси держави визначали її обмежену, пасивну роль у регулюванні економіки.

За цих умов активну роль відіграв ринковий механізм. Ринкова конкуренція, впливаючи на ціни і доходи, автоматично і досить оперативно пристосовувала розрізнені дії господарських суб'єктів, що постійно змінювалася, регулювала рівновагу між попитом і пропозицією, забезпечувала макроекономічну стабільність. Проте в міру розвитку товарного виробництва, його монополізації і ускладнення відтворювальних процесів стали виразно проявлятися обмеження у регулюючих можливостях ринкового механізму. В економіці стали виникати істотні вади: тривалі порушення рівноваги між сукупним попитом і пропозицією, інфляція, безробіття. За зазначених умов виникла об'єктивна необхідність активізації ролі держави у регулюванні економіки.

К ВОПРОСУ ФОРМИРОВАНИЯ КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ ГОСУДАРСТВЕННЫХ СЛУЖАЩИХ

Канд. филол. наук Босько О.В.

Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники

В современных условиях стремительно интенсифицируются и усложняются коммуникации, повышаются требования к коммуникативной компетенции отдельных личностей и целых профессиональных групп. Особые требования предъявляются к уровню коммуникативной компетенции государственных служащих, поскольку в процессе своего взаимодействия с гражданами они формируют в общественном сознании мнение не только о себе, но и обо всей системе управления.

В современной трактовке наличие коммуникативной компетенции предполагает знание различных средств коммуникации, умение эффективно пользоваться ими как при непосредственных контактах, так и при опосредованном взаимодействии в том числе с использованием онлайн-коммуникаций, способность осуществлять речевую деятельность в соответствии с целями и ситуацией, устное и письменное общение в рамках определенной сферы деятельности, владение ораторским искусством, навыками активного слушания, умение соблюдать этику и этикет общения, наличие навыков работы в команде и налаживания взаимодействия с руководством, подчиненными, коллегами, посетителями, владение новыми техническими средствами коммуникации,

навыки и умения адекватного использования иностранного языка в конкретной ситуации общения и т.д.

Наличие сформированной коммуникативной компетенции позволяет человеку формулировать собственные мысли в соответствии с правилами используемого языка, получать информацию и оценивать ее, понимать собеседника и общаться с ним. Таким образом, коммуникативная компетенция включает: знание языковых норм; наличие достаточного уровня речевой культуры; способность устанавливать и поддерживать различного рода контакты с другими людьми с целью решения задач общения.

Современный подход к вопросу развития коммуникативной компетенции взрослых состоит в том, что этот процесс рассматривается как саморазвитие на основе собственных действий, а диагностика уровня коммуникативной компетенции специалиста является самодиагностикой, самоанализом.

Эффективность работы по совершенствованию коммуникативной компетенции государственных служащих будет выше, если у них будут сформированы теоретические представления о коммуникативных технологиях и создана возможность отрабатывать навыки деятельности, определяемые данной компетенцией. При этом наибольшую эффективность будут иметь индивидуально-ориентированные и дистанционные технологии, которые включают в себя:

- программы самообразования, сопровождающиеся соответствующим теоретическим контентом и практическими заданиями, позволяющими закреплять усвоенный материал;
- контрольно-оценочный компонент, содержащий среди прочего тестовые задания, разработанные с использованием информационно-коммуникационных технологий, и позволяющий проводить самооценку уровня усвоения материала.

Целенаправленная и методичная работа, проводимая государственными служащими в направлении более глубокого овладения языковыми нормами, освоения культуры речи и основ ораторского мастерства позволит избежать ситуации, когда неправильно сформулированные и невнятно высказанные мысли и идеи остаются непонятыми и не воспринятыми, несмотря на их важность и своевременность.

ОСНОВОПОЛОЖНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПРОЗОРОСТІ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Здобувач вищої освіти Вовк В.В.,
науковий керівник: канд. екон. наук, доц. Капленко Г.В.
Львівський національний університет імені Івана Франка

На сучасному етапі розвитку держави важливою умовою постає впровадження у процес управління принципу прозорості, який забезпечував би підвищення ефективності в діяльності органів державної влади та громадських інститутів. Важливим аспектом цього є вільний доступ громадськості в процес суспільного розвитку та прийняття рішень. Такий механізм дозволить посилити демократичний режим в країні та сприятиме розвитку громадянського суспільства на основі європейської моделі. Впровадження принципу прозорості в діяльність органів управління дасть можливість в найближчому майбутньому досягти таких результатів як економічна та соціальна стабільність, краща результативність менеджменту, вищий показник довіри населення.

Під прозорістю слід розуміти принцип організації державних органів влади та органів місцевого самоврядування, який відображає ступінь обізнаності суспільства про процес прийняття, способи реалізації управлінських рішень, а також про матеріальну сторону такої діяльності. [1]